

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jan Dvořáka soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., **ve věci žalobce: L.K.**, nar. „X“, bytem „X“, právně **zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem** se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, **proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2015, č.j. KrÚ 8456/2015/ODSH/12,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žalobce n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vysoké Mýto (dále „správní orgán

prvního stupně“) ze dne 16. 10. 2014, č.j. MUV/36756/2014/ODS/34, jímž byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen provedený záznam 12 bodů v registru řidičů žalobce.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou (§ 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).

Žalobce v obecné rovině namítal, že žalovaný nerefletoval jeho odvolací důvody a nezabýval se řádně důkazními prostředky, které byly součástí správního spisu, neboť jednostranně v neprospěch žalobce upřednostnil některé důkazní prostředky a dále, že ignoroval rozhodovací praxi jiných správních orgánů v téže agendě.

V konkrétní rovině žalobce uvedl:

Správní orgán prvního stupně porušil žalobcovo právo na spravedlivý proces tím, že ho nevyzval k doplnění odvolání, které obsahovalo sdělení, že odvolatel jej doplní do deseti dnů o konkrétní odvolací důvody. Z uvedeného důvodu přitom žalovaný vrátil spisový materiál správnímu orgánu prvního stupně, z čehož žalobce dovozuje, že se správní orgán prvního stupně věcí dostatečně nezabýval.

Žalovaný v rozporu se zásadou legitimního očekávání nepostupoval v souladu s praxí prezentovanou např. rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 49924/2014 ze dne 24. 4. 2014, ze kterého dle žalobce vyplývá, že tento odvolací správní orgán se zabýval v obdobné kauze kvalitou rozhodnutí vydaných v blokových řízeních (pokutové bloky). Uvedenou praxi dovozuje žalobce rovněž z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 126113/2014 ze dne 22. 10. 2014 nebo č.j. MSK 121761/2014 ze dne 12. 11. 2014. Obdobně dle žalobce postupoval prvostupňový správní orgán Městský úřad Písek, jak vyplývá z jeho rozhodnutí č.j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19. 1. 2015. Žalobce dovozuje, že rozdílným přístupem správních orgánů k téže agendě, resp. k obdobným případům, dochází k porušování rovnosti účastníků řízení před zákonem. Žalobce má za to, že zásada legitimního očekávání *de facto* zavádí zvykové právo (*precedens*).

Žalobce tvrdí, že v odvolání označil jednotlivé podklady pro záznam bodů jako nezpůsobilé. **Oznámení od příslušných policejních oddělení považuje za nedostatečný důkaz, trvá na tom, že oznámení musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, aby mohla být vyloučena lidská chyba.** Žalobce k žalobě předložil bloková rozhodnutí, která podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) nesplňovala kritérium dostatečné individualizace skutku a dále rozhodnutí v blokovém řízení, které jej splňovalo. Žalobce tvrdí, že nelze dovodit, že přestupce svým podpisem dává souhlas s druhem projednání a se správností rozhodnutí, za správnost rozhodnutí totiž nemůže odpovídat přestupce. Žalobce příkladmo uvádí, kdy je podklad nezpůsobilý pro záznam bodů (není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit; neuvedení místa a času spáchání přestupku; nečitelnost, nesrozumitelnost a nepřehlednost obsahu rozhodnutí), žalobce přitom odkazuje na rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014-39, který toleruje určitou zkratkovitost, avšak nepřipouští paušalizaci popisu skutků a dále ukládá správnímu orgánu zabývat se tím, zda se nejedná o nicotné či nezpůsobilé rozhodnutí.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, přičemž uplatnil právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovaný zdůraznil, že ve věci byly správním orgánem prvního stupně vyžádány kopie jednotlivých pokutových bloků. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Posouzení věci:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného správního orgánu, a to v mezích žalobních bodů.

Ve správním spise je založeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 13. 3. 2014, které bylo žalobci do vlastních rukou doručeno dne 24. 3. 2014. Podle tohoto oznámení dosáhl žalobce 12 bodů dnem 10. 3. 2014. Dne 25. 3. 2014 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce „AK Linhart“ písemné námitky bez bližšího odůvodnění s tím, že do třiceti dnů dodá správnímu orgánu kopie podnětů k přezkumnému řízení. Podání dále obsahovalo citaci usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1004/2000: *„Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí ze zákonem stanovených a na bloku předtištěných údajů, pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí.“*

Ve správním spise je založen **příkaz Městského úřadu Turnov** ze dne 11. 4. 2013, č.j. OD/13/64587/ICZ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 4. zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit dne 22. 9. 2012 v obci Turnov, na pozemní komunikaci - průtah městem - směr od Prahy, jako řidič motorového vozidla reg. zn. „X“, a to překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h, když jel rychlostí 95 km/h. **Uvedený příkaz nabyl právní moci dne 15.5.2013.**

Ve správním spise je dále založen **příkaz Městského úřadu Turnov** ze dne 5.6.2013, č.j. OD/13/100153/ICZ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 4. zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit dne 20.10.2012 v obci Radvánovice, před domem čp. 38, směr Jičín, jako řidič motorového vozidla reg. zn. „X“, a to překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h, když jel rychlostí 63 km/h. **Uvedený příkaz nabyl právní moci dne 2. 7. 2013.**

Dále je ve správním spise založeno **oznámení Městské policie Vysoké Mýto**, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 3. 10. 2011, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 3. 10. 2011. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný **pokutový blok série SG/2008, č. G 1045815** (originál části „A“ je založen na čl. 33 spr. spisu), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle občanského průkazu č. „X“, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku (3. 10. 2011 v 16:47 hod.; „Lipová VM“), je zde popsán skutkový děj (překročení povolené rychlosti - 70km/h, dovolená rychlost 50 km/h, Mercedes „X“), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 125c/1f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (1.000 Kč), místo, datum vyplnění pokutového

bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (strážník městské policie T. V.), otisk úředního razítka a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „B“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno **oznámení Policie České republiky, Územní odbor Svitavy**, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 9. 7. 2012, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 4. 7. 2012. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný **pokutový blok série CQ/2010, č. Q 0554075** (kopie části „A“ je založena na čl. 30 spr. spisu), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle občanského průkazu č. „X“, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku (4. 7. 2012 v 17:03 hod.; silnice I/35 Litomyšl), je zde popsán skutkový děj (překročení rychlosti v obci „50/69/66 km/h“), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (1.000,-Kč), místo, datum vyplnění pokutového bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (nstržm. J. D.), otisk úředního razítka a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „B“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno **oznámení Policie České republiky, Oddělení hlídkové služby Vinohrady**, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 27. 9. 2013, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 27. 9. 2013. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný **pokutový blok série FD/2013, č. D 0436128** (kopie části „B“ je založena na čl. 27 spr. spisu), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle řidičského průkazu č. „X“, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku (27.9.2013 v 12:25 hod.; „ul. Španělská x Vinohradská“), je zde popsán skutkový děj (řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, reg. zn. vozidla: „X“), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (500,-Kč), místo, datum vyplnění pokutového bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (M. L.), otisk úředního razítka a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „A“ pokutového bloku.

Dále je ve správním spise založeno **oznámení Policie České republiky, Územní odbor Svitavy**, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12. 3. 2014, a to oznámení o přestupku spáchaném dne 10. 3. 2014. Správním orgánem prvního stupně byl vyžádán příslušný **pokutový blok série FD/2013, č. D 1340293** (kopie části „B“ je založena na čl. 29 spr. spisu), ze kterého je zřejmé, že totožnost žalobce jako přestupce byla ověřena podle občanského průkazu č. „X“, je zde uveden čas a místo spáchání přestupku (10.3.2014 v 11:00 hod.; „Litomyšl, ul. Zámecká“), je zde popsán skutkový děj (řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, reg. zn. vozidla: „X“), je zde uvedena právní kvalifikace skutku („§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“), je zde uvedena výše uložené pokuty (200 Kč), místo, datum vyplnění pokutového bloku, uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby (J. D.), otisk úředního razítka a podpis přestupce potvrzující převzetí dílu „A“ pokutového bloku. **Je přitom třeba konstatovat, že podpisy přestupce na všech uvedených pokutových blocích a podpis žalobce na doručence (čl. 4 spr. spisu) vykazují zjevnou shodu a dále, že totožnost přestupce byla ve třech případech zjištěna dle občanského průkazu téhož čísla.**

Žalobce se prostřednictvím svého zmocněnce vyjádřil v podání ze dne 28. 4. 2014 (čl. 34 spr. spisu) v tom smyslu, že nedisponuje podklady k vypracování podnětů přezkumného řízení, požádal o doplnění kopií pokutových bloků a dále uvedl, že **přestupky nespáchal, neboť „byl toho času vždy na jiném místě.“** Vyjádřil svůj názor, že nedoplněním podkladů by se správní orgán dopustil pochybení, jak dle něj vyplývá z rozsudků NSS č.j. 5 Aa 39/2010-76 ze dne 24. 8. 2010 a č.j. 3 As 19/2011-74 ze dne 4.1.2012. Dále uvedl, že:

„Pokud přetrvává pochybnost správního orgánu o tom, zda-li se pan K., nacházel na jiném místě, navrhuji provedení dokazování svědeckou výpovědí přítele p. K.“ Krajský soud poznamenává, že mu je z úřední činnosti známo (sp. zn. 52 A 27/2015), že tentýž zmocněnec zastupoval jiného přestupce, přičemž uplatnil v průběhu správního řízení naprosto shodnou procesní obranu, tedy rovněž tvrdil, že se žalobce: „nacházel na jiném místě, navrhuji provedení dokazování svědeckou výpovědí přítele p. XXXX.“ Uvedenou okolnost považuje krajský soud relevantní z hlediska zhodnocení věrohodnosti žalobcova tvrzení uplatněného „toliko“ ve správním řízení (v žalobě se na svá tvrzení, a to ještě tvrzení uplatněná v odvolání, žalobce pouze odkázal). Jestliže zmocněnec žalobce opakovaně ve věci různých přestupců shodně tvrdí, že byli vždy na jiném místě a že toto lze ověřit vždy právě u přítele přestupce, aniž by ovšem takovou osobu konkrétně označil, pak nelze jinak, než takovou formálně přípustnou obranu považovat za ryze účelovou, a tudíž nevěrohodnou.

Přípisem správního orgánu prvního stupně ze dne 6. 5. 2014 byl žalobce poučen podle § 36 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), o možnosti navrhopat důkazy a činit návrhy, vyjádřit stanovisko ve věci a vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci. **Podáním ze dne 15. 5. 2014 byl zmocněnec žalobce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí, když mu kopie shora uvedených příkazů a pokutových bloků byly zaslány k seznámení do datové schránky, přičemž datová zpráva byla doručena dne 22. 5. 2014.**

V průběhu správního řízení byly podány podněty k přezkumným řízením v dotčených přestupkových věcech, přičemž nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přezkumných řízení. Dne 16. 10. 2014 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Uvedené rozhodnutí je založeno na zhodnocení skutkového stavu na základě jednotlivých oznámení o přestupcích a příslušných pokutových bloků, když správní orgán prvního stupně uzavřel, že přestupce jednotlivé řádně vyplněné pokutové bloky vlastnoručně podepsal a na místě uložené pokuty uhradil, a dále je rozhodnutí založeno na zhodnocení příkazních řízení, když bylo zjištěno, že žalobce nepodal odpor, tedy příkazy nabyly právní moci. Tvrzení žalobce o tom, že byl vždy na jiném místě, označil správní orgán prvního stupně za ničím nedoložené tvrzení.

Dne 31. 10. 2014 podal žalobce odvolání s tím, že jej do 10 pracovních dnů doplní o konkrétní důvody. Usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 24. 11. 2014 byl zmocněnec žalobce vyzván k doplnění odvolání a poučen o náležitostech podání podle § 37 a § 82 odst. 2 správního řádu. Odvolání bylo doplněno podáním ze dne 8. 12. 2014, když byly namítány nedostatečné podklady pro vydání rozhodnutí v tom smyslu, že správní orgán je povinen vyžádat si pokutové bloky, které musí být řádně vyplněny, a dále to, že se správní orgán prvního stupně nezabýval celkovým skutkovým stavem věci. Žalobce poukázal na to, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje v odvolacím řízení „*obdobné podklady*“ (patrně řádně nevyplněné pokutové bloky – pozn. soudu) označil za nezpůsobilé. Dále pak žalobce namítal nesprávné užívání zkratk právních předpisů v napadeném rozhodnutí. **Žalobce přitom neuplatnil konkrétní námitky do nedostatků konkrétních pokutových bloků vydaných v jeho věci.**

Žalovaný k odvolání žalobce potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž vycházel z toho, že jednotlivá oznámení spolu s pokutovými bloky a příkazy obsahovala dostatečný podklad pro vyslovení závěru, že přestupky byly spáchány a že žalobce dosáhl počtu 12 bodů. Žalovaný zdůraznil, že v tomto typu řízení není oprávněn

k přezkumu pravomocných rozhodnutí, neboť se nejedná o odvolací řízení proti jednotlivým přestupkům.

Žaloba není důvodná.

Na daný případ dopadá právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno **oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení**.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně **námítky** obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námítky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námítky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností **námítky řidiče neodůvodněné**, rozhodnutím námítky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Z uvedeného ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, je zřejmé, že příslušný správní orgán provede záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Následně, podá-li přestupce námítky proti takovému postupu, je na správním orgánu, aby se zabýval důvodností vznesených námitek. Je přitom třeba dát za pravdu žalobci v tom směru, že ze zákonného ustanovení § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, nelze dovozovat, že tento přezkum je ze zákona co do okruhu podkladů omezen výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. To však žalovaný ani netvrdil. To, jaké podklady je v tom kterém případě nutno zvolit, tedy typicky, zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek přestupce. Účastníkovi řízení musí být vždy dán prostor pro to, aby obsah oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení zpochybnil zcela konkrétními tvrzeními a k prokázání svých konkrétních tvrzení případně navrhl důkazní prostředky.

Podstatné ovšem je rozlišovat správní řízení o přestupku a správní řízení o námitkách proti záznamu bodů podle jejich předmětu. Krajský soud v tomto směru odkazuje na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44: „*V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd.*“ Přestupce tak může uplatnit jednak námítky zcela zásadního charakteru směřující do skutkových okolností (sporovat zcela konkrétními tvrzeními, že skutek spáchal, či že byl připsán chybný počet bodů - k tomu rozsudek NSS ze dne 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS: „*Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán*

*přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení **pochybnosti** o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“)* nebo námitky směřující do náležitostí oznámení o přestupku či pokutového bloku (absence podpisu přestupce na pokutovém bloku - k tomu např. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81: „*Rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.“*). Naproti tomu nelze akceptovat právní názor, že při přezkoumání důvodnosti námitek podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v průběhu řízení o přestupku, přičemž důvodem takového závěru krajského soudu je aplikace zásady presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci - k tomu se zdejší soud vyslovil již v rozsudku ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009 - 78.

Žalobce v dané věci požadoval doplnění správního spisu o pokutové bloky a uplatnil totožnou námitku proti všem záznamům o přestupcích v registru řidičů spočívající v tom, že: „*V danou dobu byl vždy na jiném místě.*“ Je sice pravdou, že typově se jedná o skutkovou námitku zcela zásadního charakteru, neboť jestliže žalobce tvrdí, že byl jinde než v místě spáchání přestupku, implicitně tím říká, že žádný z přestupků nespáchal. Jak již však bylo zdůrazněno shora, hodlá-li žalobce uplatnit takovou námitku skutkového charakteru, je na něm, aby ji uplatnil konkrétně, tedy nikoliv tak, jak to učinil, když zvolil zcela obecnou formulaci. Žalobce totiž ani ve vztahu k jednomu z případů přestupků neuvedl konkrétní místo, kde se měl nacházet a případně z jakého důvodu. Pokud jde o důkazní prostředky, které žalobce na podporu svého obecného tvrzení uvedl, pak navrhl toliko provedení výslechu svědka, nejmenovaného přítele žalobce, který má uvedené tvrzení prokázat. K tomu je krajský soud nucen uvést, že zhodnotil-li správní orgán prvního stupně a následně v souladu s ním žalovaný, že se jedná o nedoložené tvrzení žalobce, pak takovému zhodnocení nelze ničeho vytknout. Lze totiž důvodně předpokládat, že pokud by žalobce, zastoupený právním zástupcem v průběhu správního řízení, tedy osobou znalou relevantní právní úpravy, které musí být zřejmé, že neidentifikovaného svědka nelze vyslechnout, měl k dispozici konkrétní důkazní návrhy, zejména údaje identifikující osobu, která prokáže svojí výpovědí, že se žalobce vždy nacházel na jiném místě, pak by předně uvedl konkrétní tvrzení o tom, kde se vždy v konkrétní dobu nacházel a tato tvrzení podepřel konkrétními důkazními návrhy, a to nejpozději v průběhu odvolacího řízení, když již z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zřejmé, že tvrzení žalobce je právě pro jeho obecnost považováno za účelové. To však žalobce bezdůvodně neučinil (tzv. koncentrace řízení ve vztahu k uplatnění nových skutečností a nových důkazů v odvolacím řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu, se v tomto typu správního řízení neuplatní, neboť se nejedná o řízení zahajované na návrh účastníka řízení). Žalobce přitom ani v žalobě ani později v průběhu soudního řízení domnělého svědka neidentifikoval ani svá skutková tvrzení neupřesnil ani případně neuvedl, co mu v tom bránilo. Mimo to, s ohledem na časový rozptyl spáchání jednotlivých přestupků, lze jen stěží uvěřit tomu, že právě jedna osoba by měla povědomí o tom, kde se žalobce vždy v době spáchání jednotlivých přestupků skutečně nacházel. Z uvedených důvodů shledal krajský soud zhodnocení námitek žalobce žalovaným jako nedůvodné za plně racionální. Nadto, jak již krajský soud uvedl, dalším důvodem pro zhodnocení takového tvrzení jako účelového je

právě ta okolnost, že se jedná o opakované ryze obecné tvrzení uplatněné opětovně tímž zmocněncem v odlišných věcech dvou přestupců.

Jestliže žalovanému nevznikly důvodné pochybnosti o správnosti údajů obsažených v oznámeních o přestupcích a i přesto doplnil správní spis o příslušné pokutové bloky a jejich kopie zaslal zmocněnci žalobce k vyjádření, ten však konkrétní námitky proti konkrétním pokutovým blokům neuplatnil, nezbývá než konstatovat, že žalovaný rozhodl na základě řádně zjištěného skutkového stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, při respektování zásady presumpce správních aktů. Pokud jde o presumpci správnosti správních aktů - pokutových bloků a příkazů v daném řízení - krajský soud neshledal žádné nedostatky, které by směřovaly k jejich nicotnosti, přičemž konkrétní nedostatky jednotlivých rozhodnutí žalobce v konkrétní rovině neuvedl, a to ani v textu žaloby, ani v odvolání, na které se v žalobě odkazoval. Nad rámec uvedeného krajský soud uvádí, že z pokutových bloků, jak uvedeno shora, jednoznačně vyplývá, že obsahují veškeré náležitosti výroku správního rozhodnutí podle § 68 odst. 2 správního řádu (obsahují popis skutku, právní kvalifikaci, datum, jméno a příjmení úřední osoby, podpis přestupce). Pokud se žalobce vyjadřuje k nedostatkům pokutových bloků pouze tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti /§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Jinými slovy, má-li žalobce za to, že obecným uvedením náležitostí pokutových bloků a uvedením odkazů na judikaturu a na podklady označené jinými správními orgány za nezpůsobilé pro záznam bodů v jiném řízení vzbudí důvodnou pochybnost o způsobilosti oznámení přestupků v jeho vlastní věci, pak se mýlí. Žalobci nic nebránilo v tom, aby uplatnil konkrétní námitky proti konkrétním oznámením o přestupcích, které jsou obsahem správního spisu, to však žalobce neučinil.

Stěžejní žalobní námitka, že žalovaný nevycházel při vydání rozhodnutí z dostatečného podkladu, se tak zcela mýjí s obsahem správního spisu, neboť žalovaný vycházel jak z oznámení o přestupku, tak z příslušných pokutových bloků a z vydaných příkazů.

Pokud žalobce namítal, že nebyl řádně vyzván k doplnění odvolání, pak ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce k doplnění odvolání řádně vyzván byl, a to přípisem správního orgánu prvního stupně ze dne 24. 11. 2014 (čl. 96 správního spisu). Z předkládací zprávy nadřízenému správnímu orgánu ze dne 10. 12. 2014 je zjevné, že věc byla žalovanému předložena až po doplnění odvolání ze dne 8. 12. 2014. Tedy ani tato žalobní námitka nemá oporu v obsahu správního spisu.

Pokud jde o žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu v téže agendě, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou vykládány správními soudy. **Podle setrvalé judikatury NSS je přitom nepochybné, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů.** Uvedené vyslovil NSS např. v rozsudku č.j. 3 As 19/2011 - 74 ze dne 4. 1. 2012: „Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 -76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, který krajský soud citoval ve svém rozhodnutí, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není

nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ Tedy krajský soud opakuje, že žalovaný, přestože tak ku prospěchu věci učinil, nebyl povinen vyžádat si pokutové bloky, a to pro absenci zcela konkrétních tvrzení žalobce směřujících do neexistence či do nedostatků pokutových bloků. Pokud by takovou praxi paušálně zavedl jiný krajský úřad, jak patrně naznačuje žalobce, jednalo by se o postup jdoucí nad rámec zákonných povinností správního orgánu. Ani to však nelze mít předložením konkrétních rozhodnutí k žalobě za prokázané, neboť se v odkazovaných případech jednalo právě o konkrétní postup v konkrétním případě zpravidla odůvodněný jeho individuálními okolnostmi. **Jak již uvedeno shora, žalobce konkrétní námitky proti konkrétním rozhodnutím v jeho věci neuvedl, ač mu v tom nic nebránilo. Námitka žalobce o porušení zásady legitimního očekávání tak není důvodná.**

Krajský soud ze všech uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že se plně ztotožňuje s posouzením věci žalovaným, přičemž není povinen vypořádat se detailně s každou žalobní námitkou, zejména postaví-li v oponentuře k žalobě svůj právní názor. Ústavní soud k otázce nepřezkoumatelnosti v nálezů dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 uvedl: „*Soudy nemusí nutně budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pokud proti nim staví vlastní argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 10. září 2015

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová